

Мисионски СТИХОВИ

Градиво за
саботна школа 1/2021

Сабота, 2 јануари 2021

ПОВИК ДА УЧИМЕ

„Ако некој дојде кај Мене и не го намрази татка си и мајка си, жена си и децата свои, браќата и сестрите, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик“ (Лука 14,26).

Една од најдобрите книги што ја објавивме во изминатиот период беше книгата „Револуција во црквата“. Многу цркви прашуваат како можат да ги применат идеите на оваа книга. Водачите на црквата ја истражуваат можноста да се придвижат во оваа нова насока. Сепак, се поставува прашањето, какви верници се потребни за да се спроведат принципите наведени во таа книга.

Принципите на оваа книга не воведуваат нова насока – тие се стари колку и самиот Нов Завет. Светиот Дух, кој во 31. година ја придвижил Црквата од нашата ера, сè уште ја обновува. Бог постојано се обидува да ја обновува својата Црква преку дејствувањето на Духот, за таа да може да ја исполни Христовата задача.

Кога црквите почнаа да го истражуваат моделот на служба претставен во книгата „Револуција во црквата“, стана јасно дека е потребно ново разбирање за поимот време за учење. За многу христијани денес, поимот Исусови ученици едноставно претставува знак на оние кои му го предале својот живот на Христа, кои верно доаѓаат во црквата и ги приложуваат своите дарови. Сепак, Новиот завет гледа поинаку на времето за учење. Да се биде христијанин значи да се живее живот на еден новозаветен ученик, што денес, можеме да кажеме, е потполно туѓа мисла за повеќето адвентистички цркви во светот.

Ако сакаме да го примениме моделот на служба на верниците во црквите во светот, мора да се стремиме кон две работи. Прво, размислувањето на верниците треба да се промени. Повеќето од денешните верници живеат релаксиран живот како набљудувачи – присуствуваат на богослужбите и даваат дарови. Сето тоа

мора да се промени, како што се залагав во книгата Револуција во црквата. Меѓутоа, промената на традиционалниот начин на живот од пасивност во активност нема да биде лесна. До неа ќе стигнеме полека. Неопходно е да се изврши масовно превоспитување во новозаветниот модел на служба; ќе биде потребно да се создадат нови модели и примери на активни христијани.

Вториот дел од овој процес е да се преиспита начинот на кој ја извршуваме евангелската работа. Ако навистина сме се определиле за новиот начин, тогаш сите што ќе се приклучат на нашите цркви, мора да знаат дека според Божјиот план, тие треба да станат ученици кои се активно вклучени во службата. Во практика, ова значи дека како дел од подготовката, треба да ги научиме кандидатите за крштевање што значи да се биде ученик. Треба да ги подготвиме да живеат како првите ученици на Исус, иако нивниот нов начин на живот може да се разликува од начинот на живот на старите верници. Не смееме да дозволиме новите верници само интелектуално да ја прифаќаат доктрината на Црквата. Новите верници ќе им биде многу полесно да се вклучат во процесот на промена отколку постарите верници. Колку повеќе нови верници доаѓаат во редовите на вистински ученици, постарите верници може да го прифатат вистинското време за учење. Кога дваесет и пет проценти од активните верници ќе се вклучат во вистинско учење, процесот на преобразба ќе се забрза.

Саботја, 9 јануари 2021

ВЕРНИЦИТЕ ВО МИСИОНСКАТА РАБОТА

„Нема ученик поголем од својот учител; но секој што ќе се усоврши, ќе биде како и учителот негов“ (Лука 6,40).

Неопходно е во мисионската работа да создаваме ученици, а не само верници на Црквата. Од суштинско значење е да се

појават нов вид адвентисти во Црквата на дваесет и првиот век – адвентисти кои се во совршена хармонија со Светиот Дух и кои Тој ги обдари со сила да ја исполнат Христовата задача.

За да се постигне оваа цел, потребно е темелно да се разбере задачата на Црквата од новозаветна перспектива. Дали главната цел на Христовата задача за Црквата е создавање ученици? Оваа година, во рамките на мисионските стихови, ќе го проучуваме Исусовиот Голем налог како основа за разбирање на нашата задача. Подоцна ќе проучиме како пораката на тројцата ангели ја толкува големата задача на последните денови.

Дебатите во црквите денес откриваат збунетост околу местото и улогата на крштавањето во евангелскиот процес. Многу верници сметаат дека главната цел на Големиот налог е да се повикаат луѓето да го прифатат Исуса за свој Спасител. Во оваа група постои мислење дека не треба да се грижиме дали луѓето ќе станат верници на црквата сè додека ги водиме кон Христа. Така тие ја одвојуваат доктрината од припаѓањето на Црквата. Тие сметаат дека луѓето можат да станат Христови ученици, иако не станале верници на Црквата, и покрај тоа што не биле научени на библиските доктрини.

Ова сфаќање очигледно има сериозно влијание врз начинот на кој ја извршуваме мисионската работа. Во минатото, адвентистите веруваа дека библскиот налог ги вклучува и двата процеса, доведување на луѓето кај Христа, но и воведување во членството на Црквата. Ова се сметало за тековен процес, кој не е возможно да се раздвои. Затоа на нашите евангелизации претежно беа презентирани доктрините, а немаше традиционален евангелски пристап според кој луѓето најпрво треба да се водат до вера во Христа. Сепак, адвентистичкото евангелско дело не го занемарило ни проповедањето на верата во Христа. Во изминатите неколку години, всушност, ваквото проповедање е особено нагласено од многу евангелисти. Сепак, адвентистичките евангелизации обично траат подолго од оние што ги држат другите евангелисти, бидејќи сметаме дека е потребно да ја изнесеме нашата наука како дел од евангелизацијата.

Доналд МекГавран, основачот на движењето за раст на современата Црква, го раздвои крштавањето од членството во црквата. Тој тврди дека Христовата задача вклучувала, како што вели, „создавање ученици“, а понатаму следува „усовршување“. „Создавање ученици“, според него, значи „доведување кај Христа“, а „усовршување“ претставува „учење на луѓето како да живеат како христијани“. МекГавран истакнува дека Црквата го става своето тежиште на „усовршувањето“, а малку време посветува на „создавање ученици“. Затоа ја повикал Црквата да се посвети повеќе на „создавање ученици“, а помалку на „усовршување“.

Намерите на МекГавран биле добри – тој имал искрена желба да донесе што е можно повеќе луѓе кај Христа. Сепак, неговата тесна дефиниција за „создавање ученици“ ги натера многумина да престанат да ги водат луѓето во вистинското време на Исусовото учење. Наместо тоа, тие повеќе ја истакнуваа потребата да се прифати Христос, а помалку потенцираа на потребата од „усовршување“ што ја нагласи МекГавран. Како последица на тоа, многу христијани не растаа во Христа, туку останаа на почетниот степен од својот развој.

Христијанската адвентистичка црква мора да влезе во дваесет и првиот век со поголема посветеност на својата недовршена задача да му ја проповеда на целиот свет вечната Радосна вест. Исполнувањето на Христовата задача нема да дојде само со примена на правилна методологија за раст на црквата. Од најголема важност е да се потпреме на силата на Светиот Дух да го сведочи и преобрати срцето. Иако Светиот Дух исто така може да создаде ученици и преку несоодветна методологија, ние веруваме дека верниците ќе добијат поголема сила од Светиот Дух ако применат методи кои се во согласност со Христовата задача.

Сабота, 15 јануари 2021

ГОЛЕМИОТ НАЛОГ

„А единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на гората, каде што им беше заповедал Исус; па, штом Го видоа, Му се покло-нија; а некои се посомневаа. А Исус, кога се приближи, прого-вори и рече: „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата. Одете и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух, и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до свр-шетокоот на светот“ (Матеј 28,16-20).

Според извештајот на Матеј, така ќе заврши работата на на-шиот Господ на Земјата. Во овој последен извештај за Христа го наоѓаме повикот што Тој им го упатил на своите ученици. Тука Исус ги поставува темелите за сè што треба да ѝ се случи на слабата Црква што ја основал.

Големиот налог е „Magna charta“ на христијанската црква – причина за нејзиното постоење. Тој е наречен „Голем налог“ поради неговата големина и сеопфатност.

Фредерик Брунер забележува дека Големиот налог пет пати ги споменува „сите“, „секаква власт“, „сите народи“, „во името на Отецот, Синот, и Светиот Дух“, „сè што сум ви заповедал“ и „во сите денови“.

„Зачудувачкото 'сите, секаква, сè' на овој налог го донесе за-служеното име 'голем'“³

Оваа сцена на гората потсетува на слична сцена пред околу петнаесетина векови, кога Јахве ги собрал новоослободените робови како народ под планината Синај. Тогаш Бог проговорил и го повикал Израел да биде Негов народ и да го слушал Него-виот закон. Во оваа прилика, Исус требало да му го даде налогот на новиот Израел.

На оваа гора, воскреснатиот Исус им се појавува на своите ученици, исто како што Матеј напишал дека им се јавил на же-

ните. Тој не го сторил тоа за да докаже дека воскреснал од мртвите, туку за да им открие оти токму „воскресението“ го овластило да го даде налогот што сакал да им го даде (Матеј 28,18). Фактот дека воскреснал од мртвите, му дава посебна моќ на Исуса да го објави налогот што ќе им го даде на своите ученици.

4. сабота, 23 јануари 2021

ОНИЕ КОИ СЕ СОМНЕВААТ И ГОЛЕМИОТ НАЛОГ

„А единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на гората, каде што им беше заповедал Исус; па, штом Го видоа, Му се покло- нија; а некои се посомневаа. А Исус, кога се приближи, прого- вори и рече: „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата. Одете и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух, и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до свр- шетокот на светот“ (Матеј 28,16-20).

Ова ново појавување на Исуса, со авторитет, ги тера учениците да Му се поклонат. Но, чудно е што Матеј 28,17 тврди дека некои од овие ученици се сомневале. Не биле сите подготвени да Му се поклонат. Очигледно, не бил само Тома кој се сомневал во својот воскреснат Господ – и другите десетмина се сомневале во тој ден кога го дал Големиот налог. Сепак, нивните сомне- жи не го спречиле Исуса да им го објави налогот. Всушност, текстот јасно кажува дека тој им ја доверил задачата на своите ученици што се сомневале.

И на оние кои денес, меѓу нас, се сомневаат во Исуса, сепак им е наредено да одат и да создаваат други ученици. Кога ќе го правиме тоа, сомнежите ќе исчезнат. И тука, можеби не директно, Исус сака да каже дека најдобриот начин да го отстраниме сомневањето е да станеме вистински ученици.

Кога се појавил пред оваа група ученици-сомневачи, Исус не ги игнорирал, туку ги вклучил оние што се сомневале. Осумнаесеттиот стих вели дека Тој им се појавил, и тие му се поклониле со сомнеж. Нашите сомнежи не мора да исчезнат целосно. Исус сака да дојдеме, да му покажеме почит и да станеме ученици и покрај нашите сомнежи, бидејќи тие ќе исчезнат само ако се вклучиме во исполнувањето на Христовата задача.

Не сите Негови ученици достигнале зрелост во верата. Таквите ученици знаат кој е Исус. Тие дури и Му се поклонуваат. Но, нивната вера е сè уште во почетна фаза, проследена со сомнежи. Сепак, Исус не ги исклучува од заедницата на своите ученици ниту ги ослободува од одговорноста да го извршуваат Големиот налог. Исус им го дава својот налог на сите единаесетмина, а не само на оние кои Му се поклониле со сомнеж.

Така дознаваме дека некој може да биде ученик на Исус, а и понатаму да се сомнева. Затоа, не стануваат ученици само оние кои тукушто се „дојдени“. Повикот се однесува на оние кои се определиле за Христа, но се обидуваат да се ослободат од своите сомнежи.

Сабота, 30 јануари 2021

ВРХОВНИОТ ВЛАДЕТЕЛ НА ВСЕЛЕНАТА

„Што велат луѓето, кој е Синот Човечки?“ (Матеј 16,13)

Кога го здогледале воскреснатиот Господ, учениците изненадено ги слушале Неговите речиси неверојатни зборови, „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата!“ (Матеј 28,18). Тој им приоѓа тврдејќи дека ја има сета власт на небото и на земјата. Сега Тој има не само малку, туку севкупна власт. Исус овде вели дека тој е врховниот владетел на вселената. Ова е најмоќната изјава на Исус за владеењето, која е восхитувачка, моќна и се-моќна. Исус повеќе не е благ и кроток, туку Оној што има власт.

На Синајската гора, Бог му се јавил на Израел со грмотевици за да ја нагласи својата власт, авторитет и моќ. Исус сега ја повторува оваа сцена давајќи ѝ налог на својата Новозаветна црква. Големиот налог не ја издава обичниот Исус, туку Исус кој ја има сета власт. Никаде во Светото Писмо Исус не е претставен на таков авторитетен начин како тогаш кога го дал Големиот налог. Тоа е доволно за да го истакне особено силно. Затоа не смееме ова да го сфатиме површно. Тоа не е само една од многуте заповеди што ги дал Исус, туку Исусова заповед што ги опфаќа сите други. Да не го послушаеме овој налог значи да не го слушаеме Исуса, кој ја има власта и авторитетот на врховен владетел на вселената. Не смееме да се осмелиме да не го почитуваме налогот на Исус, кој ја има целокупната врховна власт.

Адвентистите тврдат дека тие се Црквата на остатокот што ги држи Божјите заповеди и го има Исусовото сведоштво (Откровение 12,17). Ова е смела изјава која подразбира повеќе отколку само празнување на саботата. Исто така, таа мора да значи дека сме послушни на Големиот налог. Невозможно е да се биде Црква на остатокот, да се држат Божјите заповеди а да не се извршува Исусовата најважната заповед – Големиот налог.

Откако објавил дека само тој ја има сета власт, Исус го дава божествениот налог, „Одете и научете ги сите народи...“ (Матеј 28,19). Оваа заповед е неверојатна. Како може мала група од единаесет сиромашни, полуверни, сомнежливи луѓе некогаш да се надева дека ќе го оствари овој толку величествен план – од сите народи да направи ученици? Ова може да се оствари само со силата на Семоќниот Исус.

Оваа заповед ги збунила првите ученици. Како е можно да се создадат ученици од сите народи? И денес, по две илјади години, оваа задача на Црквата ѝ изгледа уште поголема. Но заповедта содржана во овој текст е неразделно поврзана со семоќниот Исус. Таа може да се оствари само благодарение на Неговата власт. Бидејќи Исус е врховен владетел на вселената, учениците смело можат да излезат во светот и да ја објават веста за воскреснатиот Христос и да ги направат сите народи Неговите ученици.

Темелите на оваа задача се длабоко вкоренети во божествената природа на Исуса Христа како апсолутен Господар на небото и на Земјата. Причината за христијанското дејствување меѓу народите може да се сфати само ако го имаме на ум воскреснатиот Господ, кој ја победи смртта. Со оваа задача е поврзана вистинската мисла дека истиот Исус ќе обезбеди сила и средства за да се оствари задачата што им ја доверил на учениците. Затоа, како последен дел од наредбата, Тој објавува дека ќе биде со нив до крајот на светот (20 стих). Ветувањето дека ќе биде со нив било дадено за народите што треба да се придобијат. Со ова Тој не тврди дека е со нив, без оглед на сè, туку дека ќе биде со нив при извршувањето на задачата. Брунер повторно забележува,

„Во непосреден контекст, ветувањето на Исус дека ќе биде со учениците им било упатено само на оние што другите ќе ги направат ученици. Не би било во ред, во поглед на Големият налог од Матеј, да се каже дека Исусовото посебно ветување за присуство им било дадено на сите што се нарекуваат себеси христијани – затоа што не било дадено, како што понекогаш велíme, „без оглед на сè“. Дадена е условно – на мисионски настронените христијани“.

Учениците не морале да одат во светот туку-така; тие требало да одат затоа што Христос ја има сета власт над народите. Затоа, оваа задача не треба да се изврши без да биде присутен Оној што ја има сета власт. Големата заповед го содржи ветувањето за Духот кој целосно се излеал на денот Педесетница.

Сабота, 6 февруари 2021

ЧУДАТА, ЗНАЦИТЕ И ГОЛЕМИОТ НАЛОГ

„А знаците, на оние што ќе поверуваат, ќе им бидат овие: со Моето име ќе истеруваат демони; ќе говорат нови јазици; ќе фаќаат змии и ако нешто смртоносно испијат, нема да им наштети; на болни ќе полагаат раце и тие ќе оздравуваат“ (Марко 16,17-18).

Во големиот налог во Евангелието според Марко, Исус ги прекорува сомнежливите ученици, а потоа им го дава налогот да го проповедаат Евангелието на секое создание. Наместо да тврди дека ја има сета власт, како што е наведено во Евангелието според Матеј, во Евангелието според Марко Исус изјавува дека учениците ќе имаат власт што ќе биде потврдена со знаци додека работат за Него. Во извештајот на Марко присутна е и мислата дека Исус ќе биде со учениците и ќе ги оспособи да го исполнат Големиот налог со помош на неговата, а не со човечка сила.

Ние, адвентистите, малку се плашиме од знаци и чуда. Свесни сме дека гаволот во таа област ќе сака да имитира, но не можеме да го игнорираме фактот дека проповедањето на Божјата реч ќе биде придружувано со чуда и знаци. Исус тоа го кажува јасно во Евангелието според Марко. Елена Вајт исто така тврди дека знаците и чудата ќе бидат секојдневие кога ќе се излее позниот дожд врз Божјиот народ.

Не можеме да ги игнорираме чудата. Ние не се потпираме на чуда, но мора да внимаваме да не го занемариме присуството на знаците и чудата како потврда дека Светиот Дух делува во Господовата црква. Тука не станува збор за „исправноста на доктрината“ наспроти знаците и чудата. Ако ја имаме вистинската доктрина а го немаме Духот, адвентизмот не е вистинската Исусова црква. Црквите со знаци и чуда, а со неисправна наука, исто така, не се вистинската Црква. Она што потврдува дека Црквата е права е присуството на знаците, чудата и силата на Духот во правилна библиска наука. Кога би можеле да ги имате сите!

И извештајот на Лука го содржи ветувањето, „И ете, Јас ќе го испратам врз вас ветувањето од Мојот Отец; а вие останете во градот Ерусалим, додека не се облечете во сила одозгора“ (Лука 24,49). Сите синоптички Евангелија ја содржат истата мисла што го следи давањето на Големиот налог – силата на Светиот Дух овозможува да се оствари задачата на воскреснатиот Господ. Всушност, силата на Духот била толку важна за остварување на оваа задача што Исус ги молел учениците да Го чекаат пред да тргнат во светот да сведочат со Негова сила.

Сабота, 13 февруари 2021

ПРИНЦИПОТ НА ОРГАНИЗАЦИЈА НА НОВОЗАВЕТНАТА ЦРКВА – 1

„А кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и дознаа дека тоа се неуки и прости луѓе, тие само се восхитуваа. Сфатија дека и тие беа со Исус“ (Дела 4,13).

Големиот налог многу се разликува од наредбата дадена на Израел. Израелците требало да создадат заедница што ќе го објавува вистинскиот Бог на тој начин што ќе се грижи за другите. Бог ги ставил на раскрсницата на цивилизациите, каде што сите народи ќе можат да го запознаат вистинскиот Бог. Наспроти заповедта што му била дадена на Израел, Христос му говори на новиот Израел да оди кај сите народи. Ова ја покажува основната разлика во мисијата меѓу Израел и Црквата. Исусовата Црква не е организирана по примерот на старозаветната, туку на сосема поинаков начин. Таа е организирана со намера да ја исполни Христовата задача – да ги направи сите народи Негови ученици. Затоа, црквите што го следат овој Голем налог мораат да се обидат да создадат организација што ќе овозможи исполнување на Христовата задача. Ова бара постојано преиспитување, бидејќи многу пати она што на почетокот се прави за да се исполни Христовата задача, подоцна не помага во нејзиното исполнување.

Многу цркви денес нудат програми во своите молитвени домови и очекуваат луѓето да дојдат по упатства. Тоа е старозаветно сфаќање. Црквата треба да биде собрана заедница која ќе стои како сведок за Христа. Семоќниот Исус ѝ заповеда на својата Црква да „оди“. Само кога Тој ќе влезе во светот како сол, Црквата навистина може да биде Црква што го спроведува Големиот налог. Повеќето адвентистички цркви добро знаат како да ги одржат верниците заедно, но направивме малку за Црквата да ја распрснеме. Ние ја разбираме сликата на „тврди-

на “, но не ја разбираме сликата на Црквата како „сол“. Со ова не мислам дека нема потреба од Црква „собрана заедно на едно место“ – но тоа не е доволно за Црквата да дејствува во согласност со Големиот налог. Ние мора да станеме и Црква расфрлена по целиот свет.

Многу адвентисти знаат како да ја одржат црквата заедно. Тие ги покануваат своите пријатели на црковни состаноци, евангелизации и други активности во локалната црква. Тоа е добро, но тоа не е целосната слика што ја дал Исус. Црква не е зградата, туку луѓето. Затоа, каде и да има луѓе, има и црква. Во понеделник, црквата може да биде во канцеларија, во фабрика или во рекреативен центар. Кога верниците се дружат со светот во нивната работа и рекреација, тие стануваат распрсната црква. Црквата на Големиот налог ќе мора да ги воспита своите верници да бидат „црква“ на работа и во игра.

Сабота, 20 февруари 2021

ПРИНЦИПОТ НА ОРГАНИЗАЦИЈА НА НОВОЗАВЕТНАТА ЦРКВА – 2

„О одете најнапред кај загубените овци на Израеловиот дом“ (Матеј 10, 6).

Предолго ја раздвојувавме работата и рекреацијата од црквата. Време е да ги споиме. Ние веќе не живееме според старозаветниот модел. Не можеме да чекаме луѓето да дојдат кај нас. Исусовата заповед е целосно спротивна на старозаветните прописи – Тој нè повикува да одиме во целиот свет и да ги направиме луѓето ученици. Црквите веќе не постапуваат според старозаветен пропис, туку според моделот на Големиот налог. Време е да ги пренасочиме црквите кон новозаветната основа.

Некои сметаат дека е поважно да се нагласува другите да ги „направиме ученици“ отколку да „одиме“. Ова звучи добро, но

факт е дека библискиот текст повеќе го нагласува „оди“, отколку „направи ги ученици“. Ова не ја намалува целта за создавање ученици; меѓутоа, сè треба да се оствари во рамките на процесот „одете“, а не да чекаме луѓето да дојдат во црква, како што беше случај во Стариот завет. Во оваа книга, ќе се обидам да покажам сосема јасно дека нашата крајна цел е големата задача другите да ги направиме Христови ученици. Меѓутоа, Црквата не може да биде задоволна со тоа што само седи и ги негува луѓето да станат ученици. Повикот на Исус е јасен, Црквата мора да „оди“ и во тој процес мора другите да ги прави ученици.

Целта на Големиот налог е да создаде „распрсната“ црква како облик на црква што преовладува, а не сегашната состојба во која доминира црква „собрана заедно“. Ова не значи дека не ни треба црква што ќе биде „собрана заедно“, но тоа не смее да биде примарен облик на црквата. Вистинската црква на Големиот налог е црква распрсната како сол во општеството. Во процесот на создавање на распрсната црква, ние сме повикани да правиме ученици од другите, од луѓето во општеството во кое сме расфрлани.

Црквата отсекогаш била склона да биде задоволна со она што го постигнала – и да не оди понатаму. Исус не можел да употреби силна заповед од Големиот налог. Тој бара неговите ученици ДА ОДАТ. Овој силен налог се повторува трипати во Евангелијата (Марко 2,11; Матеј 11,4; 28,7). Во сите овие случаи, на луѓето им е наредено да одат некаде. Затоа можеме да го преведеме на следниов начин, „ОДЕТЕ“. Бидејќи Христос е нашиот воскреснат Господ, ние, Неговите ученици, мора да излеземе во општеството и да најдеме можност да оствариме контакт со луѓето кои не се поврзани со Исуса.

Ова не е заповед што Исусовите ученици треба да ја занемарат. Тој не ги моли да одат кај народите, туку им наредува да одат, а тоа подразбира итна потреба. Други текстови покажуваат дека тие требало да чекаат да примат сила, но ова чекање било ограничено на само десет дена. Потоа настапува Педесетница, Светиот Дух слегува и Црквата добива сила да ја исполни своја-

та задача. Немало потреба повеќе да се чека. Силата што се спуштила за време на денот Педесетница, сега им е целосно достапна на учениците. Затоа итноста на Големиот налог ја охрабрува Црквата сега да се вклучи во исполнувањето на Христовата задача.

Сабојта, 27 февруари 2021

ТРОЈНАТА ЗАДАЧА НА ХРИСТОС

„Ако Ме љубите, пазете ги Моите заповеди“ (Јован 14,15).

Христовата заповед во налогот е да работиме на тоа другите да станат Негови ученици, да се крстат и да го научат сè она што го заповедал Исус. Задачата не може да биде остварена сè додека не бидат завршени сите три неопходни работи. Црквата може да тврди дека го исполнува евангелскиот налог само ако ја следи оваа тројна формула. Сите три работи треба да се извршат во процесот наречен „одете“. Кога црквата се распрснува по целиот свет, таа прави ученици од другите, ги крштава и поучува. Затоа црквата што ги крштава луѓето, а не ги прави ученици и не ги поучува, не е послушна на Христовиот налог. Ако црквата прави ученици од луѓето а не ги крштава, таа не е послушна на Христа. Ако црквата ги учи луѓето на Христовите заповеди, но не прави ученици од нив и не ги крштава, таа е непослушна кон Христа. Дури и ако црквата ги прави луѓето ученици и ги крштава а не ги учи за Исусовите заповеди, тоа не е послушна на Христа. Заповедта на нашиот Господ е толку јасна што не можеме да ја сфатиме погрешно, а сепак е една од најчесто погрешно сфатени заповеди во современото христијанство. Црквата трагично го занемарува исполнувањето на Големиот налог, не затоа што не проповеда и крштава верно, туку затоа што не гледа апсолутна потреба за извршување на сите три задачи.

Низ историјата на христијанството, Црквата истакнувала една од трите димензии на задачата во различно време, но ретко им посветувала исто внимание на сите три. Долга низа години не се размислувало за учеништвото и за поучувањето. Само истото нагласување на сите три дела – учеништво, крштавање и поучување – може да го исполни Големиот налог на нашиот Господ.

Сабота, 6 март 2021

СИЛАТА НА ДУХОТ ЗА ДА СЕ ИЗВРШИ ГОЛЕМИОТ НАЛОГ

„Но ќе примите сила од Светиот Дух, Кој ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и сè до крајот на земјата” (Дела 1,8).

Во текот на целото ова тримесечје во мисионските стихови зборуваме дека главната задача на Црквата е Големиот налог – настан заснован на воскреснатиот Христос. Силата што ни е потребна за ја исполниме оваа задача мора да потекнува од Оној што е испратен од Исуса да ѝ овозможи на Црквата да го оствари тоа – Светиот Дух. Задачата на Светиот Дух е да сведочи за Христа, и затоа Духот му дава сила на оној што Христос веќе го утврдил. Ветувањето за Светиот Дух како оној што дава сила е отелотворено во самиот Голем налог. Педесетница била првото исполнување и излевање на Духот за да се исполни Христовата задача. За да се оствари тоа, Светиот Дух и денес се излева врз Божјата црква. Коренот на Христовата задача, значи, е во Големиот налог а не во излевањето на Духот на денот Педесетница, како што тврдат некои (пентекосталци). Делото на Педесетница без авторитетот на Големиот налог би била бесмислена. Задачата на Црквата како мисионерски Божји народ е заснована на Големиот налог. Силата на Црквата да го исполни Големиот налог се наоѓа во ветувањето за Духот содржано во Големиот налог, кој прво бил излеан за време на Педесетница.

Големиот налог се темели власта на воскреснатиот Христос, кој од своите следбеници бара од другите да направат ученици, да ги крштаваат учениците и да продолжат да ги учат учениците меѓу сите народи. За да можат учениците да ја постигнат оваа цел, тој ветил дека ќе биде со нив во нивната мисионска работа, а потоа го исполни ветувањето давајќи му го Духот за време на Педесетница. Затоа Педесетница се заснова на Големиот налог и служи за да тоа да ја оспособи Црквата да ја исполни својата задача. Големиот налог е на прво место, а Педесетница е на второ место.

Поради ова, христијаните адвентисти никогаш не можат да бидат членови на пентекостални групи. Светиот Дух бил даден за да се изврши Големиот налог. Светиот Дух не е цел сама по себе – Тој му служи на воскреснатиот Христос, оспособувајќи го Неговото тело да го оствари Големиот налог. Духот никогаш не може да му претходи на Христа или на Словото – тој може само да сведочи за Него.

Целта на ова размислување не е да се намали улогата на Светиот Дух, туку само да му се даде на Светиот Дух местото што му припаѓа Нему. Една од опасностите со кои се соочува адвентизмот денес е обидот да се дозволи присуството на Светиот Дух да потврди што е правилно во задачата и во практиката. Така, ние сме изложени на опасноста од дејството на лажен дух. Ние мора да го проверуваме присуството на Духот само со Божјата реч. Ќе бидеме сигурни само тогаш кога нашата теологија и практика постојано ги подложуваме на Божјата Реч. Кога Божјата Реч ја потврдува автентичноста на Духот, Тој, во денешната Црква, може да ја исполни Христовата задача, како што е прикажана во Големиот налог.

Затоа, вистинската Исусова црква денес мора да биде Црква на Големиот налог – Црква што сериозно го извршува Големиот налог. Ако е втемелена на Големиот налог, нејзиниот живот и практика мора да се вртат околу исполнувањето на овој налог како причина за нејзиното постоење. Токму врз основа на тоа Исусовата црква денес мора да стане вистински Божји мисионерски народ меѓу сите други народи.

Сабота, 13 март 2021

ИСУСОВОТО РАЗБИРАЊЕ НА УЧЕНИШТВОТО

„Бог, откако Го воздигна Својот Слуга, најнапред вам ви Го прати за да ве благослови, та секој од вас да се одврати од својата злоба“ (Дела 3,26).

Нашиот збор „ученик“ е превод на грчкиот збор „mathetes“. Настанал во Грција, каде што ученикот го следел наставникот за да стекне практично и теоретско знаење. Во Новиот Завет се користи за да ја покаже целосната поврзаност на ученикот со некоја личност. Да се биде ученик во смисла на новозаветната употреба на овој збор значи да се живее во заедница со оној што ве учи. Во таа заедница, ученикот постојано учи сè повеќе и повеќе за таа личност, додека истовремено живее покорувајќи ѝ се. Овој збор не подразбира брза и ненадејна промена, туку бавен процес во кој некој станува ученик.

Ова сфаќање на поимот ученик, како што било во новозаветно време, ни помага подобро да ги разбереме зборовите во Големиот налог, Ученици, крштавање, поучување. Според тоа, да се биде ученик, првично вклучува согласност на ученикот да следи некоја личност, а потоа и покорување на неговиот или нејзиниот авторитет да биде поучуван. Сè додека некој човек е ученик, тој никогаш не знае сè бидејќи постојано учи. Затоа, она што се очекува од човекот пред крштавањето е целосно да се покори на Христовиот авторитет и да биде подготвен да живее на тој начин што ќе му биде послушен, покорен и ќе учи за Него додека живее под Негова власт.

Зборот ученик повеќе отсликува личности што седат околу учителот отколку покајници што клекнуваат пред олтар – повеќе едукативен процес отколку евангелистичка криза, повеќе школа отколку учење. Прозаичниот карактер на овој збор во основа вели, „Работете со луѓето некое време во воспитно-образовниот процес на поучување за Исуса.“ Само Создателот може да направи големи дела како што се преобратување, придобивање,

поттик за покајание или мотив за донесување одлука – само Тој ја има сета власт. Но, учениците можат, мора и ќе го направат она малку за другите да ги „направат ученици“ – односно, тие ќе поминуваат време со луѓето, уверени дека Создателот порано или подоцна во нив ќе создаде желба за крштавање.

Брунеровото објаснувањето за зборот „ученик“ е полно со евангелска задача. Ако, како што смета Брунер, доаѓањето кај Христа е Божје дело, тогаш човечките суштества не можат да ги наведат луѓето да веруваат во Христа. Сè што можат да сторат е да создадат атмосфера на учење во која луѓето ќе станат свесни за Христос и за неговата реч. Во оваа атмосфера, тие можат да ги доведат до вера во Христа. Но, тие го прават тој чекор благодарение на знаењето за животот и науката на Христос, а не заради површно разбирање за тоа што значи да се биде христијанин. Ова разбирање на зборот „ученик“ го оневозможува доаѓањето кај Христа според моментален импулс без соодветен образовен процес.

Брунер понатаму дискутира за тоа што значи да се биде ученик разликувајќи го создавањето ученик што води до крштевање од создавањето ученик по крштевањето, Глаголот ‘создавање ученик’ (matheteusate) во императив ги опфаќа сите мисионски одговорности. Потоа двата партиципи на презентот „крштавајќи“ и „поучувајќи“ (забележете ја сличноста во структурата, baptizantes i didaskontes) особено убаво ги истакнуваат двете практични цели на создавањето ученици – крштавањето, целта на евангелската работа, и поучувањето, средството на образование... Создавањето ученици ја постигнува својата вистинска цел во чинот на крштавање еднаш засекогаш и [создавањето на ученикот продолжува] со постојано учење,... Така, Големиот налог им кажува на христијаните за средството на иницијација (крштавање) и за средството на продолжување на процесот (поучување за Исуса).“ Според овие докази, изгледа дека создавањето ученици е и едно и другото. Почетното дело и продолжувањето на тоа дело во животот на лицето кое станува ученик.

Сабота, 20 март 2021

КАКО ДА СЕ СТАНЕ УЧЕНИК? - 1

„Нема ученик поголем од својот учител, ниту слуга - поголем од својот господар; Доста е за ученикот да биде како неговиот учител и на слугата да биде како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекле Велзевул, тогаш колку повеќе неговите домашни!?“ (Матеј 10, 24-25)

Големиот налог покажува дека целта на Исус е создавање ученици. За некој да се крсти, мора да се стане ученик – и за да се развие како ученик, потребно е да биде поучен. Луѓето треба да се крстат кога ќе стигнат до првата фаза од учењето. Во тој момент тие се ученици, иако сè уште не се целосно зрели. Затоа Исус препорачува да ги „крстиме“ нив – овие новосоздадени ученици – и да продолжиме да ги учиме според моделот на трајно создавање ученици. Имајќи го ова на ум, ќе испитаме што рекол Исус за тоа како се станува ученик. Исус ги имал на ум овие изјави кога им заповедал на своите следбеници другите да ги направат ученици. Изјавите што ќе ги истражиме покажуваат што сметал Исус дека е потребно за еден човек да стане ученик. Тој овде дискутира за почетното создавање на ученици, толку многу потребно пред крштавањето, а не за продолжување на создавањето на ученици по крштавањето. Првиот текст којшто зборува за тоа што значи да се биде Исусов ученик се наоѓа во Матеј 10,24,25:

„Нема ученик поголем од својот учител, ниту слуга - поголем од својот господар; Доста е за ученикот да биде како неговиот учител и на слугата да биде како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекле Велзевул, тогаш колку повеќе неговите домашни!?“

Овој пасус покажува дека оној што станува ученик воспоставува заедница во која учи од Учителот. Ученик е оној кој е подготвен да учи – според тоа, тој е поучлив. Овој поучлив

дух е многу важен услов за оној што треба да се крсти како Исусов ученик.

Овој стих исто така покажува дека оној што станува Христов ученик може да очекува кон него да постапуваат како кон Исуса – со неразбирање, па и да биде прогонет. Кога луѓето ќе по-веруваат во Христа, тешко им е да ги издржат искушенијата на кои е изложена нивната вера. За да може ученикот да се спротивстави на овие напади, како што покажува овој текст, тој мора, пред да стане ученик, да ја има основната зрелост на верата во Христа. Затоа, во евангелскиот процес на создавање ученици, на човекот треба да му се помогне да постигне толку зрела вера што ќе може да поднесе прогонство и потсмев. Ова било особено важно за првите христијани, од кои многумина го загубиле животот набргу откако му се предале на Христа.

Затоа, создавањето ученици бара сериозна посветеност и преданост кон Христа, како и поучлив дух. Ова обично не се случува кога некој се моли како грешник, туку е последица на одреден раст во христијанската вера, така што тој не само што му се покорил на Христа, туку почнал да учи дека може да му го довери својот живот на Христа.

Сабота, 27 март 2021

КАКО ДА СЕ СТАНЕ УЧЕНИК? – 2

„Ако некој дојде кај Мене и не го намрази татка си и мајка си, жена си и децата свои, браќата и сестрите, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик. И, кој не го носи својот крст, и не оди по Мене, не може да биде Мој ученик... Така и ниеден од вас, кој нема да се откаже од сè што има, не може да биде Мој ученик“ (Лука 14,26.27.33).

Во овој текст читаме дека големо мноштво го следело Исуса (25 стих). Ако Исус верувал во масовно пристапување на нео-

братени луѓе во верата, тогаш Неговите зборови упатени до мноштвото биле мошне несоодветни и обесхрабрувачки. Постои цена што ја плаќаме кога го следиме Исуса. Исус не сака полуследбеници, туку поединци кои целосно се одлучиле за Него. Оние што ќе изберат да станат Негови ученици мора да бидат подготвени да остават сè, вклучувајќи го и домот, семејството, роднините, богатството и положбата, за да можат да Го следат.

Исус не сакал да го прифати мноштвото без да ја земе предвид нивната преданост. Дури и кога младиот богат кнез дошол кај Христа, Тој го обесхрабрил, бидејќи од него барал целосна преданост пред да стане Негов ученик. За Исуса предуслов некој да стане ученик е целосно да Му се предаде Нему и да биде подготвен да остави сè за да Го следи.

Да се стане ученик, вели Исус, значи човек да биде подготвен да го носи „својот крст“. Забележете дека тој не вели „мојот крст“, туку „својот“. Бидејќи робовите или осудуваните за најлоши злосторства обично биле распнувани на крст, осудениот честопати морал да го носи сам крстот до местото каде што ќе биде распнат. Општеството обично покажувало омраза или презир кон нив. Затоа, да се носи крстот значи да се прави она што Исус го направил кога го носел крстот – да се трпат прекорите на пријателите и роднините без негодување и жалење и да се трпат потсмевањата трпеливо и кротко. Ученикот мора да биде подготвен да го носи „својот крст“. Така тој има лична заедница со Христос во Неговото страдање. Никој не може да добие поголема чест од оваа.

Религијата што ја нуди Христос кога ги повикува луѓето да станат Негови ученици, не е религија на удобност и угодување на себеси, туку носење на крстот. Тоа не значи дека христијанинот кој станал Негов ученик поминува низ живот што е мрачен и без радост, туку дека наоѓа радост во тешкотиите и неволјите што се појавиле поради неговата преданост кон Христа, сметајќи го за предност тоа што може да страда заедно со Него. Во овој свет, Христос не ветува удобност и лесен живот, но ветува вна-

трешен мир и среќа. За да го добие ова, Христовиот ученик радосно го носи „својот крст“.

Оваа Исусова изјава за почетокот на времето на учење повеќе ја нагласува преданоста од „знаењето во главата“. Да се биде ученик, тоа бара целосно, безрезервно предавање на Христа како Личност, а не само прифаќање на збир од доктрини. Со ова не мислам да кажам дека разбирањето на основните вистини не е од суштинско значење за подготовката за крштевање, но разбирањето на доктрините мора да им помогне на луѓето да му се предадат целосно на Христа како Личност. Никој не се предава на личност што не ја познава. Разбирањето на учењата во контекст на овој текст треба да им помогне на новите христијани да го запознаат Исуса за да можат да му се предадат безрезервно и целосно.

**Градиво за саботна школа
1/2021**

МИСИОНСКИ СТИХОВИ

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

Превод и

техничка обработка:

Мелита Томовска

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА